

РЕШЕНИЕ

№ 185

гр. София, 12.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 12.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11437** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.156 и следващите ДОПК.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя З. Б. К., срещу Ревизионен акт № Р-22221419007642-091-001 от 30.06.2020г., потвърден с Решение № 1476/25.09.2020г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С., в оспорената му част на установените резултати за корпоративен данък по ЗКПО за 2016г., 2017г. и 2018г. и на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м.09.2016г., м.03.2017г., м.04.2017г., м.06.2017г., м.12.2017г., м.05.2018г. и м.04.2019г., ведно със съответните лихви. Иска се отмяната му с доводи за нищожност, необоснованост, съставен в нарушение на материалния закон и трайната съдебна практика. Твърди се, че при преценка за реалността на доставките и правото на приспадане на данъчен кредит по неоспорени доставки, ревизиращите органи не са се съобразили със събраните доказателства и са изградили формални изводи, които са възприети безкритично в решението на директора на Дирекция ОДОП. Оспорват се доводите на ревизиращите, че липсата на доказателства за материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършване на фактурираните услуги на доставчиците е достатъчна да обоснове извод за неосъщественост на реални доставки с позоваване на Решение на СЕС по дело № С-324/2011г. по приложението на Директива 2006/112. На 23.07.2021г., в хода на съдебното производство, от жалбоподателя е постъпило искане за спиране на изпълнението на оспорения РА, по което съдът се е произнесъл с Определение № 6642/09.09.2021г., като е уважил искането и е спрял изпълнението на ревизионен акт № Р-22221419007642-091-001 от 30.06.2020г., потвърден с Решение №

1476/25.09.2020г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С. в оспорената му част на установените резултати за корпоративен данък по ЗКПО за 2016г., 2017г. и 2018г. и на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м.09.2016г., м.03.2017г., м.04.2017г., м.06.2017г., м.12.2017г., м.05.2018г. и м.04.2019г., ведно със съответните лихви, до приключване на съдебното производство с влязло в сила решение.

В проведените по делото открити съдебни заседание жалбоподателят се представлява от управителя на дружеството, както и от адв.А., която поддържа жалбата. В становище по същество, към което се присъединява управителят на дружеството, както и в представени писмени бележки, адв.А. моли за отмяна на ревизионния акт, предпоставките за което, посочени в жалбата и в позицията по същество, намира за доказани, вкл. и от заключението на изслушаната, по искане на жалбоподателя, съдебно-счетоводна експертиза. Претендира разноски, за които представя списък.

Ответникът по жалбата се представлява от юрисконсулт Б., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Счита, че в съдебното производство не са събрани доказателства, които да оборват констатациите в РА. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-222214190076428-020-001/28.11.2019 г., връчена на 28.11.2019 г., по електронен път, е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията на дружеството по Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) за периодите от 01.09.2016 г. до 30.04.2019 г. и по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за периодите от 2016 г. до 2018 г.

Последвало е изменение на ЗВР от 28.11.2019г. със Заповеди №Р-222214190076428-020-002 от 26.02.2020 г., №Р-222214190076428-020-003 от 25.03.2020 г., връчени по електронен път, с които е удължаван срока за извършване на ревизията, като с последната заповед е определен нов краен срок за приключване на ревизията до 28.04.2020 г.

Заповеди №Р-222214190076428-020-001/28.11.2019 г. и №Р-222214190076428-020-002 от 26.02.2020 г. са издадени от Ф. С. Й., а Заповед №Р-222214190076428-020-003 от 25.03.2020 г. е издадена от Р. Г. Я., в качеството му на заместник на Ф. С. Й., съгласно Заповед №РД-84-2200-232/23.03.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

Ф. С. Й. и Р. Г. Я. са назначени на длъжност началник отдел „Ревизии“ при ТД на НАП С., като със Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С. са оправомощени да изпълняват функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221419007642-001/13.05.2020 г., връчен по електронен път на 20.05.2020 г. Срещу РД е подадено писмено възражение, което е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221419007642-091-001 от 30.06.2020 г., издаден от Ф. С. Й., на длъжност началник отдел „Ревизии“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите

при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 06.07.2020 г.

С РА са установени допълнително задължения за данък върху добавената стойност, общо в размер на 140 641,76 лв. и лихви за забава, общо в размер на 39 601,24 лв. за данъчните периоди: м. 09.2016 г., от м. 03.2017 г. до м. 04.2017 г., м. 06.2017 г., м. 12.2017 г., м. 05.2018 г. и м. 04.2019 г. Установените с РА задължения са в резултат на непризнатото право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 124 646,04 лв., на основание 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с установена липса на доставка по чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК].

Така, за м. 04.2019 г. е установен деклариран, но невнесен данък в размер на 15 995,72 лв. С РА са определени и задължения за корпоративен данък в общ размер на 62 323,02 лв. и лихви за забава в общ размер на 14 017,00 лв. за периодите от 2016 г. до 2018 г., произтичащи от извършено увеличение на счетоводния финансов резултат на основание чл. 16, ал. 1 и чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, във връзка с чл. 26, т. 2 и чл. 10, ал. 1 от с.з. със сумата в общ размер на 623 230,23 лв., представляваща данъчната основа на издадените фактури от цитираните по-горе доставчици, за които в частта по ЗДДС е прието, че доставките по фактурите, не документират доставки на услуги.

Установено е, че жалбоподателят е деклариран като основна дейност строителство на сгради и съоръжения. За извършването на дейността са ползвани под наем обекти - офис и складово помещение, находящо се в [населено място],[жк], [улица], съгласно договор за наем от 02.01.2019 г.

Констатирано е, че [фирма], в качеството си на осигурител, към датата на изготвяне на РА е деклариран 33 действащи трудови договори.

С цел събиране на доказателства и установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане, на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени по електронен път две Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/. В отговор са представени документи, подробно описани в констативната част на РД.

За установяване на законосъобразното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит, в хода на ревизията, на основание чл. 45 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на доставчиците [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. Резултатите от проверките са отразени в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, описани в РД.

В частта по ЗДДС при ревизиращите органи са установили следното:

Исканията да представяне на документи и писмени обяснения до [фирма] и [фирма] са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, след като в хода на извършените насрещни проверки и при посещение на адреса за кореспонденция на [фирма] на 14.01.2020г. и на 24.01.2020г. (л.97-98) е установено, че на адреса се намира изоставена постройка, без табели и обозначения, на който не е открито представляващо или упълномощено лице. Към 13.03.2020г. от [фирма] не са представени документи и писмени обяснения. С придружително писмо от 30.03.2020г. (л.123) от ревизираното дружество са представени трите фактури № 0...39/20.05.2018г., № 0...40/22.05.2018г. и № 0...41/29.05.2018г., с доставчика [фирма], както и договори и протоколи за получените услуги по доставките във фактурите, копия от документи за разплащания по същите, счетоводни справки за стопанските операции по фактурите и писмени обяснения.

Органите по приходите са установили, че жалбоподателят е ползвал право на приспадане на данъчен кредит по три фактури, издадени от [фирма], общо в размер на 24 192,00 лв. за данъчен период м. 05.2018 г. Предмет на доставките са консултантски услуги по договор №14-18/07.03.2018 г., сключен с [фирма], в качеството на изпълнител (л.176-177). Съгласно договора, доставчикът е приел да извърши консултантски услуги, изразяващи се в запознаване с тръжната документация, анализ на съответствието на възложителя с критериите за подбор и изискванията на [община] за участие в процедурата, консултиране на възложителя относно евентуално необходими за спечелване на поръчката промени в състоянието му, изготвяне на всички документи, необходими на възложителя за участието му в обществената поръчка, съгласно официално обявените изисквания, подпомагане на възложителя при набавяне и окомплектоване на необходимите документи за подписване на договор с [община], включително комуникация и координация с компетентните институции и съдействие за издаване на гаранция за изпълнение на договора, съобразно изискванията на [община] при най-изгодни за възложителя условия и др., описани в раздел I.1(1) от договора. Съгласно договора е определено възнаграждение в размер на 120 960,00 лв. без ДДС. Представен е и протокол за приключване на договора за консултантски услуги от 01.06.2018 г. (л.178). Органите по приходите са отбелязали, че протокола за приключване на договора за консултантски услуги е издаден след изготвената оферта от 19.03.2018 г. и Решението от 17.04.2018 г. на Кмета на [община] за определяне на изпълнител.

С оглед така установено разминаване органите по приходите считат, че доказателствената сила на представения протокол за приемане на извършените услуги е под съмнение, както и изразеното в него волеизявление на лицата, които са го подписали. Органите по приходите посочват, че така представения протокол не представлява безспорно доказателство за извършеното предаване и приемане на услугите. Подчертано е също така, че реалността на извършените услуги се установява с надлежно доказани и отчетени разходи за тяхното извършване от страна на доставчика. Посочено е, че това произтича от разпоредбите на чл. 12, ал. 1 от Правилника за прилагане на закона за данъка върху добавената стойност /ППЗДДС/, съгласно която услугата се счита за завършена на датата, на която възникнат условията да бъде признат приходът от нея, съгласно Закона за счетоводството /ЗСч./ и приложимите счетоводни стандарти. Приходът по смисъла на ЗСч и СС18 „Приходи“ , т. 7.2 се признава, когато разходите, направени по сделката, както и разходите за завършване на услугата, могат надеждно да бъдат измерени. Органите по приходите са приели, че тези обстоятелства следва да бъдат установени със съответните доказателства при изпълнителя на услугата - [фирма], но в случая това не може да бъде доказано, доколкото от доставчика не е подадена декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г., както и годишен финансов отчет за 2017 г.

Съгласно представените банкови извлечения органите по приходите са установили, че плащането по фактурите е извършено изцяло по банков път. След извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че [фирма] притежава три банкови сметки, но нито една от тях не съответства на банковата сметка, по която е извършено плащането.

От жалбоподателя са представени и договор, сключен с [община] от 17.05.2018 г., с предмет „Реконструкция, ремонт и внедряване на мерки на енергийна ефективност по проект на ОПРР на Обособена позиция №2 – Изграждане на спортна зала в СУ „Х.

Б.“, [населено място]“, Уведомително писмо изх. №2600-854 от 03.05.2018 г. от [община] до [фирма], съдържащо покана за сключване на договор за изпълнение на основание оферта №2600 -854 от 19.03.2018 г. и във връзка с влязло Решение №1340 от 17.04.2018 г. на Кмета на [община] за определяне на изпълнител на Обособена позиция №2 - „Изграждане на спортна зала в СУ „Х. Б.“, [населено място]. В дадени писмени обяснения от управителя на жалбоподателя е посочено, че с управителя на доставчика се е запознал преди ревизирия период. След направената му препоръка, че тя притежава необходимата подготовка за оформяне на тръжна документация и участие в обществени поръчки и с оглед кратките срокове за предоставяне на тръжна документация в [община], е предпочел този доставчик. Изтъкнал е също така, че е направил всички необходими справки в публичните регистри относно [фирма] и не е установил данни, които да го квалифицират като „рисков“ контрагент. Посочва, че услугите по договора са извършени от самия управител, което се потвърждава и от подписания протокол за приемане на извършените услуги.

Предвид представените счетоводни регистри органите по приходите са установили, че спорните фактури са осчетоводени по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

Органите по приходите са посочили, че [фирма] е декларирало предмет на дейност други спомагателни дейности в транспорта и с оглед липсата на назначени лица, както по трудови така и по граждански договори, отговарящи на предмета на извършените доставки, не е доказано кои лица са участвали в изготвяне на тръжната документация.

Ревизирият екип е подчертал, че жалбоподателят е участвал и в много други обществени поръчки, но в тази връзка не е възлагал извършването на консултантски услуги на трети лица. Отделно от това е акцентирано на обстоятелството, че [фирма] разполага и с 6 лица назначени по трудови договори на длъжност „технически ръководител“ и друг технически ресурс, за да извърши фактурираните услуги от спорния доставчик.

По отношение на втория доставчик - [фирма] в хода на ревизията е установено, че дружеството е издало 7 фактури, по които ревизираното дружество е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 100 454,04 лв. за данъчни периоди: м. 09.2016 г. (фактура № 0...9/30.09.2016г.), от м. 03.2017 г. до м. 04.2017 г. (фактури № 0...10/24.03.2017г., № 0...11/28.03.2017г. и № 0...12/24.04.2017г.), м. 06.2017 г. (фактура № 0...14/07.06.2017г.) и м. 12.2017 г.(фактура № 0...19/22.08.2017г. и фактура № 0...17/14.08.2017г.). Посочените документи са представени от ревизираното дружество, въз основа на които органите по приходите са установили, че доставките по фактурите са с предмет „СМР по договор“.

Жалбоподателят е представил Договор за строителство от 30.09.2016 г., с предмет на договора „Строително монтажни работи по енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради – Блок „И. Т.“. Цената на Договора е в размер 324 000,00 лв. с ДДС, като изпълнителят има право да получи авансово плащане, възлизащо на 35% от стойността на настоящия договор и окончателно плащане в размер на оставащите 65% след приключване на обекта. В резултат на сключения договор от [фирма] са издадени фактура № 9/30.09.2016 г. с данъчна основа в размер на 99 800,00 лв. и ДДС в размер на 19 960,00 лв. и фактура №№10/24.03.2017 г. с данъчна основа в размер на 25 000,00 лв. и ДДС в размер на 5 000,00 лв. с предмет - СМР по Договор от 30.09.2016 г. Представен е и Анекс от 29.11.2016 г. към договор за строителство от

30.09.2016 г., с който страните се споразумяват, че поради неизпълнение и неспазване на посочените срокове към договора, изпълнителят се съгласява Възложителят да възложи част от работите на трети изпълнител, както и да бъде намалена общата стойност на договора, в съответствие с реално изпълнените СМР. Представено е и банково извлечение за плащане на стойността на услугата.

Представен е и Договор за строителство №1 от 07.12.2016 г. с предмет извършване на „Реконструкция на вътрешен и транзитен водопроводи и реконструкция и изграждане на канализация на [улица], В. К.. Цената по договора е в размер на 82 750,12 лв. с ДДС. В резултат на договора е издадена фактура № 0...11/28.03.2017 г. с данъчна основа в размер на 68 958,43 лв. и ДДС в размер на 13791,69 лв. с предмет – СМР по Протокол 1/28.03.2017 г. Представено е и банково извлечение за плащане на стойността по фактурата.

Представен е Договор за строителство № 2 от 06.02.2017 г. с предмет на договора „Реконструкция на вътрешен и транзитен водопроводи и реконструкция и изграждане на канализация на [улица], В. К. – подобект: канализационен профил 4. Цената по Договора е в размер на 90 234,97 лв. с ДДС. В резултат на това е издадена фактура № 0...12/24.04.2017 г. с данъчна основа в размер на 75 195,81 лв. и ДДС в размер на 15 039,16 лв. с предмет - СМР по Протокол 1/24.04.2017 г. Представено е и банково извлечение за плащане на стойността по фактурата.

Представен е Договор за строителство №3 от 25.02.2017 г., с предмет на договора: „Реконструкция на вътрешен и транзитен водопроводи и реконструкция и изграждане на канализация на [улица], В. К. – подобекти: Канализационен Профил 1, Канализационен Профил 2; Главен клон I и клон 1 по ул. Ц. С.. Цената на Договора е в размер на 229 979,18 лв. с ДДС. В резултат на това е издадена фактура №0...14/07.06.2017 г. с данъчна основа в размер на 191 649,32 лв. и ДДС в размер на 38 329,86 лв. с предмет – СМР по Протокол 1/07.06.2017 г. Представено е и банково извлечение за плащане на стойността по фактурата.

Представен е Договор за строителство от 11.08.2017 г., с предмет на договора: „Укрепване на склонов участък при км 27+500 на общински път РАЗ 1181 „Д. – К. – лет. „Св. К.“ – Пещера“, общ. Пещера, област П. – позиция 2 – Участък 2. Цената по Договора е в размер на 50 000,00 лв. с ДДС. В резултат на това е издадена фактура №0...17/14.08.2017 г. с данъчна основа в размер на 10 000,00 лв. и ДДС в размер на 2 000,00 лв. с предмет - авансово плащане по Договор от 11.08.2017 г. и фактура №0...19/22.08.2017 г. с данъчна основа в размер на 31 666,67 лв. и ДДС в размер на 6 333,33 лв. с предмет – окончателно плащане по Договор от 11.08.2017 г. Представено е и банково извлечение за плащане на стойността по фактурите.

Ревизиращите органи са посочили, че всички фактури, издадени от

[фирма] са отразени в счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“, предвид представените счетоводни документи.

При така представените документи органите по приходите са посочили, че характера на отделните доставки предполага изпълнителите им да имат на разположение необходимата материална /закупени или получени материали, вложени при изпълнението на работата/, кадрова /назначени или наети по друг начин лица, притежаващи необходимата професионална квалификация/ и техническа обезпеченост за извършването им, /собствени или наети активи – помещения, машини, инструменти, транспортни средства, товаро-разтоварна техника и др. подобни/, но такива доказателства не са представени в хода на ревизията от спорния доставчик.

Доставчикът не е представил и счетоводна отчетност, от която да е видно какви разходи са отчетени, както и за наличие на кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставките. Подчертано е, че включването от ревизираното лице на фактурите от спорния доставчик в дневника за покупки само по себе си не представлява данъчно събитие по смисъла на ЗДДС, тъй като законът не свързва правото на данъчен кредит единствено с издаването на фактури, а изисква да е налице реално извършена доставка на стоки и услуги.

След извършени справки в информационната система на НАП е установено, че доставчиците нямат назначени работници със съответните умения и квалификация за извършване на фактурираните на жалбоподателя услуги, deregистрирани са по реда на ЗДДС на основание чл. 176 за установени данъчни нарушения, не са подавали годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО и годишни финансови отчети.

При така описаната фактическа обстановка органите по приходите са установили, че събраните и представени в хода на ревизията доказателства, не са достатъчни да се направи безспорно извод, че издателите на процесните фактури притежават възможност за извършване на доставки. Подчертано е, че доставчиците нямат назначен персонал за извършване на посочените услуги, не са представени доказателства за вложените материали при изпълнение на СМР, начин на извършване на транспорта на вложените материали. Според органите по приходите е налице формално участие на тези доставчици в стопанския оборот. В тази връзка е прието, че фактурите, издадени от [фирма] отразяват фиктивни доставки, без те да са реално извършени и е налице „абсолютна симулация“, а по фактурите, издадени от [фирма] е налице относителна симулация, т.е. [фирма] не е действителният доставчик на фактурираните услуги. Подчертано е, че с ползването на право на

приспадане на данъчен кредит по документи с невярно съдържание, които не са съставени в резултат на действително развили се търговски взаимоотношения жалбоподателя е знаел, че участва в данъчна измама.

Предвид горното е прието, че по отношение на отразения ДДС във фактурите, издадени от посочените доставчици не са налице предпоставките, визирани в разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС за упражняване правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 124 646,04 лв. по фактурите, издадени от посочените доставчици.

В частта по ЗКПО органите по приходите, с оглед на установените обстоятелства за фактурираните доставки, които не са реално извършени, описани в частта по ЗДДС, при определяне на задълженията за корпоративен данък са намерили основания за преобразуване на счетоводните финансови резултати със стойността на отчетените разходи по фактури, издадени от спорните доставчици за 2016 г. 2017 г. и 2018 г. , извършено на основание, чл. 16 , ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО, във връзка с чл. 26 т. 2 и чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, с размера на непризнатите за данъчни цели разходи. За отчетените разходи по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ е прието, че не са документално доказани, тъй като се касае за услуги, които не са реално извършени и са отчетени в нарушение на счетоводното законодателство.

Така, за 2016 г. е извършено преобразуване на финансовия резултат със сумата общо в размер на 99 800,00 лв., представляваща сбора на данъчните основи по фактурите, издадени от [фирма]. В резултат на извършеното преобразуване е определен дължим корпоративен данък за внасяне в размер на 9 980,00 лв. и лихва в размер на 3 290,89 лв.

За 2017 г. е извършено преобразуване на финансовия резултат със сумата общо в размер на 402 470,23 лв., представляваща сбора на данъчните основи по фактурите, издадени от [фирма]. В резултат на извършеното преобразуване е определен дължим корпоративен данък за внасяне в размер на 40 247,02 лв. и лихва в размер на 9 190,47 лв.

За 2018 г. е извършено преобразуване на финансовия резултат със сумата общо в размер на 120 960,00 лв., представляваща сбора на данъчните основи по фактурите, издадени от [фирма]. В резултат на извършеното преобразуване е определен дължим корпоративен данък за внасяне в размер на 12 096,00 лв. и лихва в размер на 1 525,64 лв.

Жалбоподателят оспорил изцяло ревизионния акт пред директора на дирекция ОДОП, с искане за отмяната му. С решение № 1476/25.09.32020г. РА е потвърден изцяло в оспорената част на установените резултати за корпоративен данък по ЗКПО за 2016 г., 2017

г. и 2018 г. и на установените резултати по ЗДДС за данъчните периоди: м. 09.2016 г., от м. 03.2017 г. до м. 04.2017 г., м. 06.2017 г., м. 12.2017 г., м. 05.2018 г. и м. 04.2019 г., ведно със съответните лихви. За да потвърди РА в решението е прието, че не е доказано извършването на доставка, както и това, че доставчикът е извършил посочените в издадените от него фактури доставки на стоки или услуги. По отношение на плащането на доставките от [фирма] органите по приходите са установили от представените банкови извлечения, че плащането по фактурите е извършено изцяло и по банков път, като нито една от притежаваните три банкови сметки от [фирма], не съответства на банковата сметка, по която е извършено плащането, при което приели, че липсват доказателства, че е налице действително плащане по доставките на услуги. Приели са и че липсват данни за надлежно доказани и отчетени разходи за извършването на услуги от страна на доставчика, доколкото от данните в подаваните СД по ЗДДС и отчетни регистри по закона от това дружество не се установяват: платени наеми за помещения, офиси, вода, Т., телефони, интернет и други подобни услуги. Няма данни за покупка на канцеларски и други подобни консумативи, за ползвани счетоводни услуги, за ползвани пощенски и куриерски услуги.

По отношение на извършените СМР от [фирма], доколкото се касае за извършени услуги, е съобразена липсата на доказателства относно лицата, извършили услугите, с оглед обстоятелството, че спорният доставчик има едно назначено лице по трудов договор, което не би могло да извърши посочения обем работа по договорите и съставените приемо-предавателни протоколи. Отделно от това не е представена и информация каква техника е използвана за извършването на СМР, както и от къде са закупени вложените при извършените услуги материали. Посочени е и че спорните доставчици не са подавали годишни данъчни декларации, липсват данни за публикувани финансови отчети, а извършена проверка от ДОДОП установила, че неговите предходни доставчици също са deregистрирани за целите на ЗДДС за установени данъчни нарушения, не са подавали годишни данъчни декларации и годишни финансови отчети, нямат назначен персонал по трудови договори или имат назначено по едно лице, на длъжност несъответстваща на характера на извършените услуги. Предвид удостовереното в протоколи за извършени СМР - свързани с изкоп на земни маси, натоварване с багер и др. е изведен извод, че е необходима техника, но не са представени и доказателства за транспортни документи и товарителници, за да се установи, какво превозно средство е използвано за превоза на земни маси, кой е бил водачът, кой е собственик на

съответното превозно средство, както и как и с каква техника са извършени товаро-разтоварните дейности.

Настоящият състав намира, че е сезиран с редовна и допустима жалба след изчерпване на допустимия административен ред на обжалване, поради което и същата следва да се разгледа по същество.

В рамките на производството от страна на жалбоподателя е формулирано искане за допускане изслушването на съдебно-счетоводна експертиза, уважено от съда. По искане на жалбоподателя, в о.з. на 12.03.2021г. е открито производство по оспорване истинността на документи, а именно Протокол за сваляне на съобщение по чл. 32 от ДОПК № П-16001620000493-П32-001/13.03.2020 г., намиращ се на л. 104 от делото; съобщение за връчване по чл. 32 от ДОПК от 19.02.2020 г., намиращо се на л. 105 от делото; съобщение за връчване по чл. 32 от ДОПК от 17.01.2020 г., намиращо се на л. 118 от делото и Протокол за сваляне на съобщение по чл. 32 от ДОПК № П-22221020000369-П32-001/03.02.2020 г., намиращ се на л. 119 от делото, разпределена доказателствената тежест, като на жалбоподателя е указано, че посочените документи са официални удостоверителни документи, поради което тежестта за доказване на истинността на документа, съгласно чл. 193, ал. 3, изречение първо от ГПК се носи от страната, която ги оспорва, т.е. от жалбоподателя.

С оглед разпределената доказателствена тежест, на жалбоподателя са издадени на жалбоподателя две съдебни удостоверения, за снабдяване с документи от [фирма] и [фирма] - за снабдяване с преписи от документи и обяснения, посочени в искания за извършване на насрещна проверка от 02.01.2020 г. до [фирма] и същото искане от същата дата до [фирма]. По искане на жалбоподателя са допуснати до разпит двама свидетели, при режим на довеждане, В о.з. от 12.10.2021г. жалбоподателят оттегли искането си за събиране на гласни доказателства, порази което с протоколно определение от същата дата съдът отмени определението си от 12.03.2021г. за събиране на гласни доказателства. В същото о.з. от 12.10.2021г. жалбоподателят изрично заяви, че не поддържа искането си за събиране на писмени доказателства, за които му бяха издадени съдебните удостоверения.

От заключението на изслушаната в о.з. на 12.10.2021г. съдебно счетоводна експертиза, неоспорено от страните, се установява, че след извършена проверка в счетоводството на жалбоподателя вещото лице е установило, че счетоводните записвания на жалбоподателя по спорните фактури с доставчици [фирма] и [фирма] притежават всички изискуеми то Закона за счетоводството реквизити, осчетоводени са и отразени в

счетоводството на жалбоподателя аналилично, като задължение, по което са направени плащания, включени са в дневника за покупки за съответния период, разхода е отразен по обекти. По отношение на доставката от [фирма] вещото лице сочи, че същата не е префактурирана в получения вид като последваща облагаема доставка, тъй като по същество представлява консултантска услуга, която е насочена изцяло към жалбоподателя, която е довела до целения с нея резултат – сключване на Договор № С-127/17.05.2018г. между жалбоподателя и [община], по Оперативна програма „Региони в растеж 2014-2020“, налице са и документи за документална обоснованост, като съобразно срока за изпълнение на дейностите по договора за консултантски услуги и чл.9 от същия, срока за изплащане на предвидените възнаграждения е не по-късно от 31.05.2018г. Поради това - двустранния протокол за приключване на дейностите по договора е от 01.06.2018г., с констатацията, че страните са изпълнили задълженията си по договора.

По отношение на фактурите с доставчик [фирма] вещото лице е установило наличието на документална обоснованост, като извършените разходи са свързани с последващи облагаеми доставки, представени в таблици №1, №2 и №3 към заключението на експертизата. Вещото лице установява, че доставките от [фирма] са свързани с последващи облагаеми доставки, по които доставчиците са били подизпълнители. Във вр. с извършените СМР вещото лице дава заключение, че същите са надлежно отчетени в данъчни фактури, протоколи акт обр.19, за съставянето на които протоколи има клаузи в договорите за строителство.

Във вр. с откритото производство по оспорване на истинността на Протокол за сваляне на съобщение по чл. 32 от ДОПК № П-16001620000493-П32-001/13.03.2020 г., намиращ се на л. 104 от делото; съобщение за връчване по чл. 32 от ДОПК от 19.02.2020 г., намиращо се на л. 105 от делото; съобщение за връчване по чл. 32 от ДОПК от 17.01.2020 г., намиращо се на л. 118 от делото и Протокол за сваляне на съобщение по чл. 32 от ДОПК № П-22221020000369-П32-001/03.02.2020 г., намиращ се на л. 119 от делото, с оглед разпределената доказателствена тежест, доказателства от страна на жалбоподателя, във вр. с оспорването истинността на документите не бяха представени. С оглед на изложеното съдът приема оспорването за недоказано.

Въз основа на събраните в производството писмени доказателства съдът намира и приема за установено следното:

На първо място съдът намира за неоснователни възраженията за нищожност на РА. РА е издаден под формата на електронен документ и е подписан с електронни подписи от издателите му. Съдът счита, че

представените от ответника доказателства на електронен носител (л.20), както и разпечатките на хартиен носител са достатъчни да обосноват извод, че същият е валидно подписан като електронен документ.

В частта за ДДС.

Задълженията по ревизионния акт в обжалваната част са в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 9 от ЗДДС, по всички фактури, издадени от доставчици, предмет на настоящия спор, както следва:

По отношение на доставчика [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури № 0...39/20.05.2018г., № 0...40/22.05.2018г. и 0 0...41/29.05.2018г. (л.179-180), с предмет на доставките: „Плащане по Договор № 14-18/07.03.2018г.“ С решението на директора на дирекция „ОДОП“ ревизионният акт е потвърден в частта на доставките по тези фактури, като в тази му част същият е предмет на съдебен контрол. На доставчика е извършена насрещна проверка. Искането за представяне на документи и писмени обяснения до [фирма] е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, след като в хода на извършената насрещна проверка и при посещение на адреса за кореспонденция на [фирма] на 14.01.2020г. и на 24.01.2020г. (л.97-98) е установено, че на адреса се намира изоставена постройка, без табели и обозначения, на който не е открито представляващо или упълномощено лице, като към 13.03.2020г. от [фирма] не са представени документи и писмени обяснения. Посочените 3 фактури и всички документи, във вр. с доставката / договори, протокол за приключване на договор за консултантска услуга от 01.06.2018г., документи за разплащания, счетоводни справки, справки от ТР и регистър НАП, са представени от жалбоподателя с придружително писмо от 30.03.2020г. (л.123).

Установено е в хода на ревизията, че за периода 01.03.2018г. – 31.05.2018г. в [фирма] има назначено на трудов договор едно лице на длъжност „офис мениджър“. С договор за прехвърляне на дружествен дял от 09.07.2018г. Д. В. Р. – М. е прехвърлила своя дял в размер на 2 лв. на К. Й. А.. В писмени обяснения управителя на дружеството жалбоподател – З. К. обяснява, че се е запознал с управителя на [фирма] - Д. В. Р. – М. след като му е била препоръчана като консултант при участие в обществени поръчки и управление на проекти. Същият познавал Д. Р. и като публична личност, известна в медийното пространство като икономист, общественик и експерт по пътна безопасност, активен участник в обществено политическия живот в страната и член на междуведомствени работни групи. Тези обстоятелства и извършената проверка в ТР и в Агенция по вписванията на [фирма], която установила

надлежна регистрация на дружеството и наличие само на едно задължение по кредитна карта в невисок размер, за което е имало наложен запор от съда, вдигнат впоследствие, както и проверка в НАП, установила, че [фирма] е регистрирано по ЗДДС, създали убеденост у управителя на дружеството, че не се касае за рисков доставчик, при което след запознанство с г-жа Р. подписали договор за консултантски услуги, първоначално за участие в обществени поръчки със Столична община. Тъй като Столична община прекратила процедурата, а дружеството получило покана от [община] за подаване на оферта за участие в процедура за възлагане на обществени поръчки по договаряне без обявление, поради краткия срок за подготовка на документацията, сключил с дружеството, чийто управител била Д. Р. Договор за консултантски услуги №14-18/07.03.2018 г.. Документите, изготвени в изпълнение на договора били предадени, при което е подписан и Протокол от 01.06.2018г. за приключване на Договор за консултантски услуги по договор №14-18/07.03.2018 г.

Плащанията по договора, извършени с посочените по-горе три спорни фактури, са осъществени по банкова сметка, посочена от изпълнителя по договора - [фирма] с управител и собственик Д. Р. – М., в чл.10 от договора, както и в издадените три фактури. Противно на възприетото от органите по приходите в оспорения РА и потвърждаващото го решение на ДОДОП съдът намира, че съобразно предвидените в договора срокове за осъществяване на дейностите, са осъществени реално и дейностите по договора за консултантски услуги, като осъществяването им е в съответствие с определените от възложителя на обществената поръчка – [община] срокове. Така дейността по чл.8 б.а-в от договора е извършена до 19.03.2018г. който е и срока за подаване на офертите. Дейността по чл.8 б.г от договора е извършена в определения в него срок – 20.03.2018г., в който срок е и осъществена. Дейността по чл.8 б.д е осъществена в срока от издаване на решението на възложителя за избор на изпълнител на ОП – Решение № 1340/17.04.2018г. до 17.05.2018г. – датата на сключване на Договор № С-127/17.05.2018г. с [община].

Съдът не възприема доводите на органите по приходите за съмнение в доказателствената сила на представения протокол за приемане на извършените услуги от 01.06.2018г. както и за недостоверност на изразеното в него волеизявление на лицата, които са го подписали, с оглед датата на същия протокол, тъй като съгласно чл.9 от Договора за консултантски услуги срока за плащане на предвидените в него възнаграждения е не по-късно от 31.05.2018г., при което естествено е след

като бъдат извършени всички плащания и страните уредят правоотношенията си по договора, да бъде оформен и подписан двустранен протокол. В тази връзка съдът отбелязва, че това не е протокол за предаване на изпълнението/извършеното по договора, а протокол, удостоверяващ че страните са изпълнили изцяло задълженията си по договора, вкл. и по него е извършено плащане по посочената от консултанта изпълнител банкова сметка, с което взаимоотношенията им са уредени съгласно договора, при което се подписва и двустранни протокол.

Видно от съдържанието на протокола – той е подписан от Д. Р. – управител на [фирма], която в същото качество е подписала и договора от 07.03.2018г.

Съдът намира, че за изпълнението на договора за консултантски услуги с посочените в него дейности, не е необходимо консултанта да разполага с офис, наето помещение, доказателства за заплащан наем, ел.енергия, телефон, интернет, канцеларски материали и т.н. Естеството на услугите по договора не изисква наличието на подобна материална база и техника, както и на персонал, повече от 1 лице или дори различен от управителя на дружеството, доколкото се установява от обясненията на управителя на [фирма], че договора е сключен с оглед личността и препоръките по отношение на опита именно на управителя на доставчика.

За реалността на доставките съдът намира и че не е определящо обстоятелството, посочено от органите по приходите, плащането да е извършено по наличните в информационната система на НАП банкови сметки на [фирма]. В изпълнение на договора, възложителят – жалбоподател в настоящето производство, е извършил плащане по посочената в договора банкова сметка на изпълнителя, като не фигурирането на същата в информационната система на НАП не води до еднозначния извод, че не е осъществено плащане по договора, или че доставката е фиктивна. Безспорен факт е сключването на Договор № С-127/17.05.2018г. на жалбоподателя с [община], след проведена процедура по ЗОП, въз основа на оферта и консултантски услуги, предоставени от доставчика [фирма], което обосновава и извода на настоящия състав за реалност на доставката по фактури № 0...39/20.05.2018г., № 0...40/22.05.2018г. и № 0...41/29.05.2018г., с доставчика [фирма].

Този извод не се разколебава от липсата на "данни за надлежно доказани и отчетени разходи за извършването на услуги от страна на доставчика", установени от ревизиращите при преглед на дневниците за покупки на доставчика от вида на: липса на платени наеми за помещения, офиси,

вода, Т., телефони, интернет и други подобни услуги, за покупка на канцеларски и други подобни консумативи, за ползвани счетоводни услуги, за ползвани пощенски и куриерски услуги. Естеството на услугите по консултантския договор, вкл. и тези по „изготвяне на всички необходими документи, необходими на възложителя за участие в обществената поръчка“, не изисква от съда специални знания, за да достигне до изводи, че тези дейностите не е необходимо наличието на специално наето помещение, офис, наличие на вода, Т., телефон, интернет (при наличието на безплатен wi-fi в сгради и помещения за обществено ползване), ползване на счетоводни услуги, покупка и ползване на канцеларски материали. Договора предвижда изготвяне на документи, което може да се осъществи на обикновен компютър, вкл. и преносим, а разпечатването им на хартиен носител да се осъществи в копирен център или дори при възложителя. Останалите дейности по договора не изискват ползването на консумативи, а единствено знанията и опита на консултанта.

От друга страна, както правилно са отбелязали органите по приходите - наличието на кадрови ресурс и технически капацитет не представляват част от фактическия състав на правото на данъчен кредит.

От значение за реалността на доставките е способността на доставчика да осъществи фактурираните доставки, а доказателства за липсата на такава, предвид и сключеният договор с [община], вследствие процедурата по обществена поръчка, която е консултирал именно доставчика [фирма], не са налице.

С оглед на изложеното съдът намира, че по отношение на доставките по трите фактури с доставчик [фирма] са налице основанията за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 9, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, а като са приели противното с оспорения РА органите по приходите са достигнали до необоснован и незаконосъобразен извод, в противоречие с материалния закон.

По отношение на доставките от [фирма] Посоченият доставчик е издал на жалбоподателя 7 фактури, по които ревизираното дружество е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 100 454,04 лв. за данъчни периоди: м. 09.2016 г. (фактура № 0...9/30.09.2016г.), от м. 03.2017 г. до м. 04.2017 г. (фактури № 0...10/24.03.2017г., № 0...11/28.03.2017г. и № 0...12/24.04.2017г.), м. 06.2017 г. (фактура № 0...14/07.06.2017г.) и м. 12.2017 г. (фактура № 0...19/22.08.2017г. и фактура № 0...17/14.08.2017г.). Тези фактури са представени от ревизираното дружество, като доставките по фактурите

са с предмет „СМР по договор“. От съдържанието на Договор за строителство от 30.09.2016г. между жалбоподателя като възложител и [фирма] като изпълнител се установява, че изпълнителя се задължава да извърши С. за посочениу в договора обект "СМР по енергийна ефективност на многофамилна жилищна сграда блок "И. Т.", намиращ се в [населено място]...", като извърши строителството със собствена механизация и материали по проекти на възложителя. (чл.1 - л.185-186). Към договора има Приложение 1 с количествена сметка, подписано отново от управителите на двете дружество. На 29.11.2016г. поради неспазване на сроковете по договора, предвидени в чл.5 - 50 календарни дни от подписването му, е подписан Анек към договора за строителство от 30.0-9.2016г., с който страните се съгласяват част от възложените СМР изпълнителят да възложи на трети лица (л.189).

Във вр. с изпълнението на договора са издадени фактура № 9/30.09.2016г. с предмет „СМР по договора от 30.09.2016г.“ с ДО 99 800 лв. и ДДС 19960 и фактура № 10/24.03.2017г. с ДО 25 000 лв. и ДДС 5000 лв. със същия предмет, както посочения по-горе и 6 бр.банкови извлечения.

Идентични доказателства са представени и по отношение на останалите договори за строителство:

По Договор за строителство №1 от 07.12.2016 г. с предмет извършване на „Реконструкция на вътрешен и транзитен водопроводи и реконструкция и изграждане на канализация на [улица], В. К.“ с цена по договор в размер на 82 750,12 лв. с ДДС. В резултат на договора е издадена фактура №0...11/28.03.2017 г. с данъчна основа в размер на 68 958,43 лв. и ДДС в размер на 13791,69 лв. с предмет – СМР по Протокол 1/28.03.2017 г. Представено е и банково извлечение за плащане на стойността по фактурата.

По Договор за строителство № 2 от 06.02.2017 г. с предмет на договора „Реконструкция на вътрешен и транзитен водопроводи и реконструкция и изграждане на канализация на [улица], В. К. – подобект: канализационен профил 4. Цената по Договора е в размер на 90 234,97 лв. с ДДС. Издадена е фактура №0...12/24.04.2017 г. с данъчна основа в размер на 75 195,81 лв. и ДДС в размер на 15 039,16 лв. с предмет - СМР по Протокол 1/24.04.2017 г. Представено е и банково извлечение за плащане на стойността по фактурата.

По Договор за строителство №3 от 25.02.2017 г., с предмет на договора: „Реконструкция на вътрешен и транзитен водопроводи и реконструкция и изграждане на канализация на [улица], В. К. – подобекти: Канализационен Профил 1, Канализационен Профил 2; Главен клон I и клон 1 по ул. Ц. С.. Цената на Договора е в размер на 229 979,18 лв. с

ДДС. Издадена е фактура №0...14/07.06.2017 г. с данъчна основа в размер на 191 649,32 лв. и ДДС в размер на 38 329,86 лв. с предмет – СМР по Протокол 1/07.06.2017 г. Представено е и банково извлечение за плащане на стойността по фактурата.

По Договор за строителство от 11.08.2017 г., с предмет на договора: „Укрепване на склонов участък при км 27+500 на общински път РАЗ 1181 „Д. – К. – лет. „Св. К.“ – Пещера“, общ. Пещера, област П. – позиция 2 – Участък 2“ и цена в размер на 50 000,00 лв. с ДДС. Издадена е фактура №0...17/14.08.2017 г. с данъчна основа в размер на 10 000,00 лв. и ДДС в размер на 2 000,00 лв. с предмет - авансово плащане по Договор от 11.08.2017 г. и фактура №0...19/22.08.2017 г. с данъчна основа в размер на 31 666,67 лв. и ДДС в размер на 6 333,33 лв. с предмет – окончателно плащане по Договор от 11.08.2017 г. Представено е и банково извлечение за плащане на стойността по фактурите.

Съдът споделя изводите в РА, че за извършването на СМР от вида на посочените в договорите са необходими активи, влагат се материали, ползва се труд на работници, притежаващи необходимата квалификация за извършването на дейностите. [фирма] не е декларирал възлагане на дейностите на подизпълнители, а в дружеството за процесния период от органите по приходите са установени само две лица, работещи по трудово правоотношение, назначени на длъжност „общ работник строителство“. Обема на възложените СМР по договорите изисква наличието на определен брой персонал, а доставчика не е подал справка за наличието на наети лица по извънтрудови правоотношения.

От страна на доставчика не са представени доказателства за наличието на кадрова и техническа обезпеченост за извършването на доставките. Заключение на съдебно-счетоводната експертиза във вр. с доставките по посочените фактури установява, че съдържанието на същите е в съответствие с относимите норми на ЗСч., като това обстоятелство не се оспорва по делото.

От друга страна заключението на ССЧЕ установява, че по договора за строителство от 30.09.2016г. жалбоподателят е издал фактури за извършени СМР на [фирма], с което дружество са съдружници в Д. „Обединение Т. инженеринг 2016“ и изпълняват съвместно дейности по обществена поръчка на [община], по обособена позиция 4 от която е сключен въпросния договор за строителство. По договора за строителство № 1/07.12.2016г. с предмет „Реконструкция на вътрешен и транзитен водопроводи и реконструкция и изграждане на канализация на [улица], В. К.“ вещото лице установява наличието на Акт обр.19 – Протокол 1 от 28.03.2017г., отразяващ завършените и подлежащи на заплащане СМР по

договора, подписан от възложителя и изпълнителя (л.144 гръб и л.145). За изпълнението на Договор за строителство № 2/06.02.2017г. също е издаден Акт обр.19 – Протокол 1 от 24.04.2017г. (л.141), отразяващ завършените и подлежащи на заплащане СМР по договора, подписан от възложителя и изпълнителя. Подобен протокол не е наличен във вр. с изпълнението на Договор за строителство № 3/25.02.2017г., но и по трите договора (№1,2 и 3) от страна на жалбоподателя вещото лице сочи, че са издадени фактури за изпълнени СМР на възложителя [община], с която община жалбоподателят има сключен Договор за обществена поръчка № 061-16Д/27.07.2016г. за изпълнение на ОП с предмет „Реконструкция на вътрешен и транзитен водопроводи и реконструкция и изграждане на канализация на [улица], В. К.“, който проект е с изпълнен/завършен строеж и издадено разрешение за ползване от ДНСК № СТ 05-1030/11.09.2017г., като след изпълнението на проекта е извършено плащане от УО на оперативната програма.

Във вр. с договора за строителство от 11.08.2017г. вещото лице установява, че също е налице последваща облагаема доставка, свързана с изпълнението на обществена поръчка с предмет „Специализирани С. по укрепване с 3 обособени позиции“ с възложител [община], , по които изпълнител е Д. „Обединение Пещера 2016“, член на което е жалбоподателя с 50% дял. С посоченият договор за строителство жалбоподателя е възложил изпълнение на определени видове СМР по обособена позиция 2 от посочената обществена поръчка – за участък 2 от участък от пътя 27+500 км. Вещото лице установява, че обществената поръчка е изпълнена, като участъците по трите обособени позиции със съответните удостоверения са въведени в експлоатация, налични в публичния регистър на разрешенията за ползване, издадени от ДНСК (л.474). Фактурите, издадени във вр. с договорите за строителство, са осчетоводени като задължения по сметка 401/1- доставчици с аналитична партида 1-доставчици от страната и са включени в дневника за покупки като разхода е отразен по обекти.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, материалноправна предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит е наличието на действително извършена облагаема доставка на стока или услуга към лицето, посочено в данъчния документ като получател на доставката. Лицето, което претендира правото, следва да докаже по пътя на главно и пълно доказване, че са налице законоустановените предпоставки по чл. 68 от ЗДДС и чл. 69 от ЗДДС за възникване на правото на данъчен кредит. Само притежаването на данъчна фактура и отразяването ѝ в счетоводството на ревизираното лице не са достатъчни, за да обосноват

реалност на доставките. Превес следва да се даде на изводите от съвкупната преценка на всички факти и обстоятелства по делото. В тежест на жалбоподателя е да установи с всички допустими доказателства и доказателствени средства реалното осъществяване на фактурираните доставки.

Съдът приема, че представените доказателства обосновават извод за реалност на доставките и за наличие на предпоставките за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит. В тази връзка съдът отчита предмета на доставките - строително-монтажни работи, наличието на договори за строителство, достоверността на които не е поставена под съмнение, както и удостоверяването на извършените СМР по договорите със съответните, предвидени в договорите документи – Протоколи Акт обр.19, отразяващи завършените и подлежащи на заплащане СМР по договора, подписани от възложителя и изпълнителя. Съдът отчита и наличието на реално извършени СМР по договорите, установено с удостоверения за въвеждане на обектите от обществената поръчка в експлоатация, налични в публичния регистър на разрешенията за ползване, издадени от ДНСК.

По отношение на доставките от „И. Б. [фирма] органите по приходите са приели наличието на относителна симулация. Доказването на относителната симулация изисква да се установи, че страните не са желали сделките, по които са издадени процесните фактури да породят правни последици, а са желали правните последици по прикритата сделка, но такава прикрита сделка приходните органи не са доказали в ревизионното, а и в съдебното производство. При твърдения от ревизиращите органи за относителна симулация, съдът приема, че те трябва да докажат коя е прикритата сделка, което в случая не е сторено нито в хода на ревизията, нито в съдебното производство.

По отношение на обезпечеността на прекия доставчик - [фирма] да осъществи доставките, съдът намира, че не може да се вменява в задължение на получателя по доставката да установява това обстоятелство. Жалбоподателят не следва да бъде отговорен за неустановяването на техническа, материална или кадрова обезпеченост на доставчика. В конкретния случай са налице подписани договори за строителство между доставчика и жалбоподателя, К. към тях и протоколи за удостоверяването на извършените СМР по договорите, както и последващи облагаеми доставки, вкл. и доказателства за въвеждането на обектите, по които са изпълнени СМР в експлоатация от надлежен държавен орган – ДНСК, като автентичността на посочените документи не е оспорена от ответника по делото.

С оглед на изложеното съдът приема, че е изпълнен фактическия състав на чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал.1, т. във връзка с чл. 6, ал.1 и чл. 25, ал.1 ЗДДС, поради което на получателя по посочените фактури незаконосъобразно с оспорения РА не е признато правото да приспадне ДДС като данъчен кредит и същият следва да бъде отменен в тази му част.

В частта по ЗКПО:

При изведените изводи по-горе за реално извършване на фактурираните доставки от [фирма] и от [фирма], подробно описани в частта по ЗДДС, във вр. с определяне на задълженията за корпоративен данък съдът приема, че не са налице посочените в РА основания за преобразуване на счетоводните финансови резултати със стойността на отчетените разходи по фактури, издадени от спорните доставчици за 2016 г. 2017 г. и 2018 г. Така, преобразуването на финансовите резултати е извършено на основание, чл. 16 , ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО, във връзка с чл. 26 т. 2 и чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, с размера на непризнатите за данъчни цели разходи. По отношение на отчетените разходи по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ е прието, че не са документално доказани, тъй като се касае за услуги, които не са реално извършени и са отчетени в нарушение на счетоводното законодателство. Тези констатации на органите по приходите са незаконосъобразни, поради което и в нарушение на материалния закон е извършеното за 2016г. преобразуване на финансовия резултат със сумата общо в размер на 99 800,00 лв., представляваща сбора на данъчните основи по фактурите, издадени от [фирма], в резултат на което е определен дължим корпоративен данък за внасяне в размер на 9 980,00 лв. и лихва в размер на 3 290,89 лв.

На същото основание незаконосъобразно е извършено преобразуване на финансовия резултат за 2017г. със сумата общо в размер на 402 470,23 лв., представляваща сбора на данъчните основи по фактурите, издадени от [фирма], при което е определен дължим корпоративен данък за внасяне в размер на 40 247,02 лв. и лихва в размер на 9 190,47 лв., както и извършеното за 2018 г. е преобразуване на финансовия резултат със сумата общо от 120 960,00 лв., представляваща сбора на данъчните основи по фактурите, издадени от [фирма], за което е определен дължим корпоративен данък за внасяне в размер на 12 096,00 лв. и лихва в размер на 1 525,64 лв.

По изложените съображения ревизионният акт е незаконосъобразен и жалбата срещу него следва да се уважи.

При този изход на спора претенцията за разноси на жалбоподателя се явява основателна и съобразно представения списък на разноските такива

следва да му бъдат присъдени общо в размер на 390 лв. за държавна такса и за възнаграждение на вещо лице.

Водим от горното и на основание чл.160 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА за недоказано оспорването на истинността на Протокол за сваляне на съобщение по чл. 32 от ДОПК № П-16001620000493-П32-001/13.03.2020 г., съобщение за връчване по чл. 32 от ДОПК от 19.02.2020 г.; съобщение за връчване по чл. 32 от ДОПК от 17.01.2020 г., намиращо се на л. 118 от делото и Протокол за сваляне на съобщение по чл. 32 от ДОПК № П-22221020000369-П32-001/03.02.2020 г.

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221419007642-091-001 от 30.06.2020г., потвърден с Решение № 1476/25.09.2020г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С., в оспорената му част на установените резултати за корпоративен данък по ЗКПО за 2016г., 2017г. и 2018г. общо в размер на 62 323,02 лв. и лихви за забава в общ размер на 14 017,00 лв. и в оспорената му част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м.09.2016г., м.03.2017г., м.04.2017г., м.06.2017г., м.12.2017г., м.05.2018г. и м.04.2019г., относно установените допълнително задължения за данък върху добавената стойност по Закона за данък върху добавената стойност общо в размер на 140 641,76 лв. и лихви за забава общо в размер на 39 601,24 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноски в производството в размер на 390 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчени преписи.

СЪДИЯ: